

A vakok gyógyításáról szóló evangéliumi részlet sokáig számomra is egy volt a csodás gyógyítások leírása közül, melyben az isteni hatalom és irgalmas szeretet megnyilvánulását éreztem. Később – a „miértek” által inspirált – keresgéléseim során egyre inkább a hit erejét láttam bele, ezt a szempontot éreztem egyre fontosabbnak. Később a képet teljesebbé számomra egy másik evangéliumi rész tette (Jn 9,41), ahol Jézus az írástudóknak azt mondja: „*Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök.*” Ebből érezhetjük, hogy bár folyamatosan keressük a válaszokat, de mégis, milyen veszélyeket tartogat az „ÉN TUDOM” állapot, ami felé pedig törekszünk. Talán éppen azt üzeni ez a rész, hogy bármikor is vélünk megtalálni egy választ, ne hagyjuk abba a kérdések feltevését és az újabb válaszok kutatását. Inkább botorkáljunk, keresgéljük a válaszokat, mintha vakok lennénk, ne dőlünk hátra a „TUDOM” érzésével eltelve, mert az az önteltséghez vezethet és a saját felsőbbrendűségünket sugallja. Ha nem akarunk a farizeusok sorsára jutni, akkor „csak” higgyünk és ezzel a (nem vak) hittel kérjük azt, hogy lássuk meg, amit kell és tudjuk megtenni, ami a dolgunk, így az elvek síkjáról a hétköznapi életbe is átültethetjük a keresésünk eredményeit.

A karácsonyi készülékben azért imádkozom, hogy figyeljek a környezetemre, szeretteimre és ne legyek vak észrevenni a felém áradó szeretetüket és segítő szándékukat, amelyet nem csak ünnepi időben, de a mindennapok zajában is tanúsítanak irányomba.

*Ekler Attila, Érd*



A két vak meggyógyításának története abban különbözik a többi gyógyítási történettől, hogy a vakok csak azt kérték, könyörüljön rajtuk Jézus, és hitték, hogy Jézus könyörülete meggyógyítja őket. Jézus számára nagyon fontos a hit. Ahol nem talált hitet, ott nem is tudott gyógyítani. Itt is csak azt kérte, hogy „hiszitek, hogy tudok valamit tenni veletek?”

Az „igenis hisszük” választ követte a gyógyulás.

A bennem felmerülő kérdések:

- tudok-e úgy hinni, hogy biztos vagyok benne, hogy a kérésem teljesül?
- azért mondom-e az imámban, hogy legyen meg a Te akaratod, mert ezzel kikaput nyitok a magam számára, ha nem teljesül a kérésem, hát az Isten akaratát más volt?
- merem-e azt mondani: Istenem, akard azt, amit én? A válaszom nemleges, pedig a szándékom ez!

A hit - a valódi elhívés - erejét már az orvostudomány is vallja. Még a placebo szer is sokszor úgy gyógyít, mint az igazi. Ha a beteg hisz az orvosának, az már fél gyógyulás. Nem lehet, hogy az ember már genetikailag be van programozva a hit gyógyító erejére? A „hegymozgatáshoz” már elég egy mustármagnyi hit is!

Az én hitem mekkora?

*Vigh Sanyi*